

Sygn. akt: I C 59/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Andrzej Antkiewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Kopeczyńska sekretarz sądowy Karolina Komorowska

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2022 r. w Grudziądzu na rozprawie

sprawy z powództwa W. D. (1)

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 911,54 zł (dziewięćset jedenaście złotych 54/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 czerwca 2021 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.287,00 zł (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;
- nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grudziądzu kwotę 532,52 zł (pięćset trzydzieści dwa złote 52/100) tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo na poczet kosztów biegłego.

Sygn. akt I C 59/22

UZASADNIENIE

wyroku

W. D. (2) wniósł o zasądzenie od (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 911,54 zł, na którą składały się:

- 504,27 z tytułu dopłaty do odszkodowania wypłaconego przez pozwanego za uszkodzenia nieruchomości położonej w G. przy ul. (...), należącej do B. S., powstałe w dniu 20 lutego 2021 r.
- 7,27 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie od kwoty 504,27 zł od dnia 6 marca 2021 r. do dnia 7 czerwca 2021 r. (dnia poprzedzającego dzień sporządzenia pozwu),
- 400 zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków związanych z wykonaniem kosztorysu naprawy mienia poszkodowanego po szkodzi z 20 lutego 2021 r.

Powód domagał się również zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od ww. kwot od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Wskazał, że nabył od poszkodowanego w drodze cesji wierzytelność z tytułu odszkodowania za szkodę w jego mieniu. Dodał, że pozwana w wypłaciła poszkodowanemu tylko część odszkodowania w kwocie 2.936,02 zł za nieruchomość objętą udzieloną przez nią ochroną w ramach umowy dobrowolnego ubezpieczenia mienia. Według powoda kwota ta została znacząco zaniżona i nie umożliwiała przywrócenia uszkodzonego mienia do stanu sprzed szkody.

W sprzeciwie od wydanego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwane Towarzystwo wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu. Zaznaczyło, że wypłacona przed sprawą sądową na rzecz poszkodowanego kwota tytułem odszkodowania za zalanie kotłowni została ustalona prawidłowo i zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia wiążącymi strony umowy ubezpieczenia (k. 45-46v akt).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Okolicznością bezsporną jest, że w dniu 20 lutego 2021 r. wskutek awarii instalacji centralnego ogrzewania doszło do zalania kotłowni w nieruchomości B. S. przy ul. (...) w G.. W chwili zdarzenia nieruchomość ta objęta była ochroną udzielaną przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń na podstawie umowy ubezpieczenia mienia. Poszkodowany zgłosił szkodę do pozwanego zakładu ubezpieczeń.

Na mocy decyzji z dnia 5 marca 2021 r. pozwana wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie za szkodę rzeczową w kwocie 2.936,02 zł na podstawie kosztorysu sporządzonego w postępowaniu likwidacyjnym.

W oświadczeniu z dnia 26 marca 2021 r. B. S. uznał, że wypłacone przez pozwanego odszkodowanie nie doprowadziło do wyrównania (naprawienia) wyrządzonej mu szkody. To samo potwierdził w ramach zeznań jako świadek. Żeby naprawić piec poszkodowany pożyczył pieniądze od brata.

D. dy: pismo o wypłacie odszkodowania – k. 22 akt sprawy

oświadczenie poszkodowanego z 26.03.2021 r. – k.23 akt sprawy

zeznania świadka B. S. – k. 84 akt sprawy

Na mocy umowy przelewu wierzytelności z dnia 26 marca 2021 r. poszkodowany dokonał na rzecz W. D. (2) cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za uszkodzone mienie w dniu 20 lutego 2021 r.

Dowody: umowa przelewu wierzytelności – k. 8 akt sprawy

W kosztorysie z maja 2021 r. wykonanej na zlecenie powoda koszt naprawy nieruchomości poszkodowanego określono na 14.322 zł. Koszt sporządzenia kosztorysu wyniósł 400 zł netto.

Dowody: kosztorys naprawy z maja.2021 r. – k. 24-31 akt sprawy

faktura –k. 324 akt sprawy

Biegły sądowy A. L. w opinii sądowej z dnia 29 sierpnia 2022 r. oszacował koszty naprawy kotłowni poszkodowanego, z uwzględnieniem ogólnych warunków ubezpieczenia przedłożonych przez powoda, tj. przy uwzględnieniu zużycia technicznego, na 4.389,49 zł.

D. d: opinia biegłego wraz z kalkulacjami – k.102-114 akt sprawy

Strony nie kwestionowały opinii biegłego. Sąd w całości podzielił tę opinię, gdyż nie była kwestionowana, a nadto została sporządzona fachowo, zawiera logiczny wywód i przekonujące uzasadnienie. Uwzględnia również zapisy ogólnych warunków ubezpieczenia zawartej przez poszkodowanego.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom świadka B. S., albowiem brak było podstaw do ich podważenia. Nie było też podstaw do kwestionowania prawdziwości przedłożonych do akt dokumentów prywatnych.

W ocenie Sądu, w ustalonych okolicznościach sprawy roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości. Skoro bowiem kwota wypłacona przez pozwaną poszkodowanemu nie wystarczyła do pełnego naprawienia szkody, a koszty naprawy nieruchomości poszkodowanego ustalone przez biegłego były wyższe od kosztów obliczonych w kosztorysie pozwanej, zaś żądana pozwem kwota 504,27 z zawierała się w wyliczeniu biegłego, to była podstawa do zasądzenia w ramach dopłaty do odszkodowania tej kwoty (art. 361 § 1 i 2 k.c., art. 363 § 1 i 2 k.c., art. 509 § 1 i 2 k.c. oraz art. 822 § 1 i 4 k.c.).

Istniała również podstawa do zwrotu powodowi kosztów kosztorysu sporządzonego na jego zlecenie, skoro jego wykonanie było konieczne do ustalenia przez powoda wysokości szkody i sformułowania żądania pozwu (art. 361 § 1 i 2 k.c. i art. 363 § 1 i 2 k.c.).

Zgodnie z art. 817 § 1 k.c. zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Pozwana nie zapłaciła poszkodowanemu należnego odszkodowania, a decyzję o jego wypłacie podjęła 5 marca 2021 roku, dlatego żądanie powoda zapłaty odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty przyznanej w ramach dopłaty do odszkodowania od dnia 6 marca 2021 r. było uzasadnione (art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 509 § 1 i 2 k.c.). Zasadnie powód domagał się również zapłaty odsetek, skoro pozwana nie spełniła dobrowolnie żądania (art. 481 § 1 i 2 oraz art. 482 § 1 k.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. wg zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Koszty powoda to: opłata od pozwu – 100 zł (k. 35 akt), wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 270 zł zgodnie z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł (k. 34 akt) i zaliczka na biegłego – 1.000 zł (k. 87akt).

Odsetki ustawowe za opóźnienie od kosztów procesu zasądzono na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

O zwrocie wydatków na rzecz Skarbu Państwa w punkcie 3 (trzecim) sentencji orzeczono na mocy art. 83 ust. 2 i art. 113 ust. 1 ustawy dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c.